

Sefa Koyuncu

Yaşadıkça

sefa.koyuncu@tg.com.tr

Sanatta Türk-İslâm baharı

*Uyan sevdiğim gençlik, bütün ümmidler sende,
Uyan ey Anadolu, ey azizler diyân!
Asr-ı se'âdetdeki adâlet, yeryüzünde,
Yeniden te'sis olsun, gelsin İslâm behân!*

Sanat ve edebiyattaki son gelişmeler, bana, birinci kısmı 1956 yılında neşredilen, **Tam İlmihâl Se'âdet-i Ebediyye** kitabında yer alan (s. 385) yukarıdaki şiiri hatırlattı. Bahar müjdecisi diyebileceğimiz, günümüzdeki hareketlenmenin satırbaşlarını şöyle sıralayabiliriz:

Acı tecrübelerden sonra nihâyet kendi kültürümüze, öz benliğimize dönmenin önemini topyekûn kavrama noktasındayız.

-Aslımıza rücu' ediyoruz.

Sâdece halk olarak biz değil, devletin en yüksek kademelerindekiler de kültür ve sanatta millî duruşun önemini yüksek sesle dillendiriyor.

-Sevindirici olan da bu!

Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Prof. Dr. Mustafa İsen, ne diyor?

-Muhafazakâr sanatın normlarını oluşturmalıyız!

SANAT TOPLUM İÇİNDİR

Peygamber Efendimize, "ifâde öz-gürlüğü" bahânesiyle hakareti önlemek için yasal düzenleme talimatı veren ve **BM** nezdinde teşebbüslerde bulunan **Başbakan Recep Tayyip Erdoğan**, "Tiyatroları özelleştiriyoruz" açıklamasını yaparken, ne demişti?

-Bunlar sanatı toplum için değil, sanat için yapılar!

Bu, **Batılı Romantiklerin** tezidir.

Bizim kültürümüzde ise sanat toplum için icra edilir.

Sultan İkinci Murad Han'in emriyle **Kâbusnâme**'yi **Farsça**'dan **Türkçe**'ye çeviren **Mercimek Ahmed**'in nasihatini neydi?

-Şâirler, şiiri halk için yazar, kendileri için yazmazlar!

Nihad Sâmi Banarlı, 1970'lerde yayınladığı beyannâmede (manifesto) ne diyordu?

-İnsanlık bu aşın romantizmden bıkip, klâsizme dönecek!

Merhum Cumhurbaşkanı Turgut Özal, yazdığı vezinli

kafiyeli bir şiiri televizyonda kendisi okumuştur. Şiirin başlığı şöyleydi:
-Bir şiir istiyorum!

ÜÇÜNCÜ YENİ DÖNEM

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin Şehir Tiyatroları'nda sahneye konan, "**Günlük Müstehcen Sırlar**" oyununu bir makâlesinde eleştiren **Prof. Dr. İskender Pala**; malûm kesimin tepkileri karşısında sesini daha da yükselterek, "**Muhafazakâr Sanatçının Manifestosu**"nu yayınladı.

Prof. Dr. Uğur Derman ise, "**Muhafazakâr sanat olur mu?**" sorusuna, "**Evet**" cevabını verdi.

TBMM'de **Türkçenin** problemleri üzerine son yılların en muhteşem konuşmasını yapan **Beşir Ayvazoğlu**, **TGC**'nin **Basın Müzesi**'nde düzenlediği toplantıda da "**Muhafazakâr sanat**; birikimi korumaktır, ideoloji değil bir duruştur" dedi. Diğer taraftan, **İlahiyat Fakültelerinde İslâmî Türk Edebiyatı**, ders olarak okutulmaya başlandı. **Yağmur** dergisi, **İslâmî Türk Edebiyatı Sempozyumu** düzenledi.

Demek oluyor ki günümüzde, nihâyet noktada birbiriyle keşişen üç yeni edebî cereyan var: **Yeni Klâsizm-Muhafazakâr Sanat ve İslâmî Türk Edebiyatı**.

Sanatta Türk-İslâm baharı diyebileceğimiz bu millî uyanış hareketlerine biz yıllar önce, **Üçüncü Yeni** adını vermiştik. (Bkz. Muammer Erkul, **Üçüncü Yeni**, Türkiye gazetesi, 18 Şubat 2007)

Ayrıca, **Türkiye gazetesi**nde, **Üçüncü Yeni** sütun başlığıyla (24 Nisan-18 Eylül 2011 tarihleri arasında) yayınlanan 25 yazımda, meseleyi birçok yönüyle ele aldım.

Gelelim sanat-siyaset ilişkisine: "**Tek Parti (CHP)** dönemine **Birinci Yeni (Garip)**, **Demokrat Parti** dönemine **İkinci Yeni** hakimdi" tespitini yapan **Yrd. Doç. Dr. Hasan Aktaş**'ın, "**Adalet Partisi** neden bir **Üçüncü Yeni** çıkartmadı?" sorusuna cevap, yanın asır gecikmeyle geldi.

"**Yort savul**", **Sayın Aktaş!**
-**Üçüncü Yeni**'yi **AK Parti** çıkartıyor!..

Makaleyi, yazının sesinden dinlemek için QR kodunu okutun.

kültürsanat

14 Ekim 2012 PAZAR

16